

3. neděle v mezidobí rok B (2024)

1. čtení - Jon 3,1-5.10

Ninivští obyvatelé změnili své hříšné chování.

Čtení z knihy proroka Jonáše.

Hospodin oslovil Jonáše: "Vstaň, jdi do velikého města Ninive a měj tam kázání, které ti ukládám." Jonáš tedy vstal a šel do Ninive podle Hospodinova rozkazu. Ninive bylo veliké město před Bohem, tři dny se jím muselo procházet. Jonáš začal procházet městem první den a volal: "Ještě čtyřicet dní, a Ninive bude vyvráceno!" Ninivští obyvatelé však uvěřili Bohu, vyhlásili půst, oblékli se do žíní, velcí i malí. Když Bůh viděl, co učinili, že změnili své hříšné chování, smiloval se a nepřivedl na ně zkázu, kterou jim hrozil.

Mezizpěv – Žl 25,4-5ab.6+7bc.8-9

Ukaž mi své cesty, Hospodine!

Ukaž mi své cesty, Hospodine,
a pouč mě o svých stezkách.

Veď mě ve své pravdě a uč mě,
neboť ty jsi Bůh, můj spasitel.

Rozpomeň se, Hospodine, na své slitování,
na své milosrdenství, které trvá věčně.

Pamatuj na mě ve svém milosrdenství
pro svou dobrotivost, Hospodine!

Hospodin je dobrý a dokonalý,
proto ukazuje hříšníkům cestu.

Pokorné vede k správnému jednání,
pokorné učí své cestě.

2. čtení – 1 Kor 7,29-31

Tento viditelný svět pomíjí.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Říkám, bratři, toto: Čas je krátký. Proto ti, kdo mají manželku, ať žijí, jako by ji neměli, a ti, kdo pláčou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali, a ti, kdo kupují, jako by jim nemělo zůstat nic, a ti, kdo užívají tohoto světa, jako by ho neužívali, neboť tento viditelný svět pomíjí.

Zpěv před evangeliem – Mk 1,15

Aleluja. Přiblížilo se Boží království, praví Pán; obraťte se a věřte evangeliu. Aleluja.

Evangelium – Mk 1,14-20

Obraťte se a věřte evangeliu.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Když byl Jan (Křtítel) uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium: "Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obraťte se a věřte evangeliu!" Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: "Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí!" Ihned nechali sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují sítě; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

Homilie

„Čiňte pokání a věřte" - Obrat' se a věřte evangeliu! To je cesta, jak se dostanete do nebe.

Zní to jednoduše? Drazí v Kristu, ano, na jednu stranu to jednoduché je; ale na druhou stranu je to všechno možné, jenom ne jednoduché. Co to znamená činit pokání? Činit pokání znamená odvrátit se od hříchu. Také znamená to přijímat svátost smíření kdykoliv se dopustíte smrtelného hříchu nebo aspoň jednou za měsíc. A věřit znamená víc než jen říkat, „věřím v Boha; věřím v Ježíše Krista." Z pohledu Bible, věřit znamená podřídít celý svůj život Bohu. Takže pokud říkám, že věřím v Boha, znamená, že musím mít v úmyslu poslouchat Boha a sloužit Bohu a zařadit Boha do celého svého života (veřejného a soukromého) - a to, pokud jste to ještě nezjistili, není nijak snadné! A nyní, další logická otázka zní: **Kde se to máme naučit? Kde se máme naučit jak se obrátit a věřit a dát svoje životy Bohu?** Kde, jinými slovy, se máme naučit chování, které nás navede a udrží na cestě do nebe? Samozřejmě, to se naučíme v kostele; a ano, naučíme se to v katolické škole; ale to NEMÁ být naším primárním místem výuky! **První místo, kde se očekává, že se naučíme významu křesťanské kázně je v našich vlastních rodinách!** Rodina - podle Božího vzoru - má být „školou pro nebe." To je definice, kterou jste možná ještě neslyšeli, přesto je pravdivá: **rodina má být „školou" ve které se naučíme jak se dostat do nebe!** Takže, co dnes děláte ve své škole? Každá škola dostává hodnocení, dřív nebo později, že ano? (...) Dobře, je několik otázek, které se musí vzít v úvahu při hodnocení vaší rodinné "školy pro nebe." Zůstaneme u „systému vzájemné důvěry“ a necháme každého, aby si svou školu oznámkoval sám.

Při tom, když na sebe doma vzájemně působíte, učí se členové vaší rodiny - hlavně děti - odpouštět nebo se mstít? Máte sklony se navzájem nenávidět, nebo rozdíly mezi sebou řešíte s láskou?

Pokud se učíte odpouštět, jste jeden krok blíže k nebi; pokud se učíte být pomstychtiví, jste o krok blíž musíme si to jasně říci: k peklu! Zamyslete se nyní nad rozhovory, které vedete doma np. u stolu. Na co zpravidla tyto rozhovory zaměřují? Je jejich smysl v penězích a věcech? Nebo se zaměřují na jiné lidi a potřeby bližních? Pokud se zaměřují na peníze a vlastnictví, potom vaše rodinná „škola“ učí sobectví a materialismu. Jaká je řeč doma, jaká hudba, jaký televizní program, co čtu nebo se dívám na internetu, vůbec jak se chovám a jak oblékám doma?

Odpovědi na tyto otázky udávají, zda je váš domov školou respektu, cudnosti a skromnosti! A co vaše rodina zpravidla dělá v sobotu večer nebo v neděli ráno, učí vaše rodina, že úcta Boha je na prvním místě? Učí vás, že setkávání s Ježíšem ve slově a svatém přijímání při mši je důležitější než získat hodinu spánku navíc, nebo lyžovat, nebo hrát basket, volejbal, fotbal nebo hrát hokej, nebo mít prázdniny? Zdá se, že rodinné školy v současné době učí, že cokoli a vše je důležitější než uctívání Pána!

V dnešním žalmu žalmista (autor žalmu) říká, „Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách. Ved' mě ve své pravdě a uč mě, neboť ty jsi Bůh, můj spasitel.“ Modleme se, aby vaše rodina byla „školou pro nebe“. Amen.